

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α1

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604534

Καλλιθέα 1.6.17

Αριθμός απόφασης: 3174

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)»

γ. Της 1064/12.4.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. 1126366 ΕΞ 2016/30.8.16 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 1.9.16) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης **20.2.17** και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της, ΑΦΜ, με έδρα επί της οδού, ΧΟΛΑΡΓΟΣ, ΤΚ 15561, κατά της με αριθμό/19.1.17 αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου του ΚΕΜΕΕΠ απόρριψης του από 22.12.16 αιτήματος επιστροφής καταβληθέντων τόκων υπερημερίας, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τη με αριθμό/19.1.17 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου του ΚΕΜΕΕΠ, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις του ΚΕΜΕΕΠ.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α1 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης **20.2.17** και αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής της, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με τη με αριθμό/19.1.17 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου του ΚΕΜΕΕΠ απορρίφθηκε το από 22.12.16 αίτημα επιστροφής καταβληθέντων τόκων υπερημερίας επί

προβεβαίωσης ποσοστού 25%, λόγω άσκησης δικαστικής προσφυγής, των προστίμων ΚΒΣ που επιβλήθηκαν με τις με αρ./2004,/2004 &/2004 ΑΕΠ. Τα εν λόγω ποσά βεβαιώθηκαν με το με αρ. ΑΤΒ/28.4.2004 και στις σχετικές οφειλές, όταν κατέστησαν ληξιπρόθεσμες, επιβάλλονταν οι ανάλογες προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής. Με τις με αρ./2010,/2010 και/2010 αποφάσεις του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών αποφασίστηκε η αναπομπή των σχετικών υποθέσεων στον Προϊστάμενο της (κατά το υπό κρίση χρονικό διάστημα) αρμόδιας Δ.Ο.Υ. προκειμένου να εξεταστεί το αίτημα της διοικητικής επίλυσης της διαφοράς, καθόσον κρίθηκε ότι στα δικόγραφα δεν υπήρχαν ενδείξεις εξέτασης από την αρμόδια φορολογική αρχή των σχετικών αιτημάτων. Με τα από 9.9.13 και 22.11.13 αιτήματα η προσφεύγουσα ζήτησε την υπαγωγή των επιβληθέντων με τις αρ./2004 και αρ./2004 ΑΕΠ προστίμων στις ευμενέστερες διατάξεις του άρθρου 55 παρ.2 του ν. 4174/2013 και τη διοικητική επίλυση της διαφοράς για το επιβληθέν με την αρ./2004 ΑΕΠ πρόστιμο. Κατόπιν των ανωτέρω, συντάχθηκε το από 31.12.13 πρακτικό αποδοχής σύμφωνα με τα άρθρα 55§2 και 66§4,5,6 του ν. 4174/2013 με το οποίο επαναπροσδιορίστηκε το πρόστιμο της αρ./2004 ΑΕΠ, χρήσης 1996, στο ποσό των 116.654,44 €, το από 31.12.13 πρακτικό αποδοχής σύμφωνα με τα άρθρα 55§2 και 66§4,5,6 του ν. 4174/2013 με το οποίο επαναπροσδιορίστηκε το πρόστιμο της αρ./2004 ΑΕΠ, χρήσης 1995, στο ποσό των 129.076,73 €, και το από 31.12.13 πρακτικό διοικητικής επίλυσης της διαφοράς με το οποίο αποφασίστηκε ο περιορισμός του προστίμου της με αρ./2004 ΑΕΠ, χρήσης 1993, στο 1/3, ήτοι στο ποσό των 108.020,05 €, τα οποία καταβλήθηκαν μαζί με τις σχετικές επιβληθείσες προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής.

Σύμφωνα με την προσβαλλόμενη απάντηση, το ανωτέρω αίτημα απορρίφθηκε καθώς δεν υπάρχει απόφαση για τη διαγραφή του ποσοστού της προβεβαίωσης και ως εκ τούτου ορθώς υπολογίστηκαν οι σχετικές προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής.

Η προσφεύγουσα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της παραπάνω προσβαλλόμενης πράξης, ισχυριζόμενη ότι, λαμβάνοντας υπόψη τις ανωτέρω αποφάσεις του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, μη νόμιμα βεβαιώθηκε το 25% των επιβληθέντων προστίμων με το αρ. ΑΤΒ/28.4.2004 και συνεπώς εσφαλμένως επιβλήθηκαν οι σχετικές προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής.

Επειδή, η παρ. 1 του άρθρου 63 του Ν. 4174/2013 (Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας) ορίζει πως ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκησης ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης.

Επειδή, στην παρ. 8 του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας ορίζεται ότι «κατά της απόφασης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης ή της σιωπηρής απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής λόγω παρόδου της προθεσμίας προς έκδοση της απόφασης, ο υπόχρεος δύναται να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου Διοικητικού Δικαστηρίου σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ... Προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια απευθείας κατά οποιασδήποτε πράξης που εξέδωσε η Φορολογική Διοίκηση είναι απαράδεκτη».

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 217 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας «Ανακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης και, ιδίως, κατά: α) της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου, β) της κατασχετήριας έκθεσης, γ) του προγράμματος πλειστηριασμού, δ) της έκθεσης πλειστηριασμού και ε) του πίνακα κατάταξης».

Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, συνάγεται σαφώς ότι σκοπός της θέσπισης της διαδικασίας της ενδικοφανούς προσφυγής είναι μεταξύ άλλων η λειτουργία ενός σταδίου προελέγχου για εκείνες τις υποθέσεις που πρόκειται να εισαχθούν ενώπιον της δικαιοσύνης με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής, κατά συνέπεια, στο πεδίο εφαρμογής της ενδικοφανούς προσφυγής υπάγονται οι πράξεις, οι οποίες με βάση το προϊσχύον καθεστώς προσβάλλονταν απευθείας στα δικαστήρια με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής (άρθρο 63 επ. Κ.Δ.Δ.).

Επειδή, εξάλλου, η δυνατότητα άσκησης προσφυγής αφορά σε πράξεις, εκ των οποίων απορρέουν διαφορές ουσίας που αναφύονται στο στάδιο προσδιορισμού των οικονομικών βαρών (π.χ. πράξη καταλογισμού φόρου ή προστίμου) και όχι σε πράξεις που εκδίδονται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης, κατά των οποίων προβλέπεται η άσκηση ανακοπής προς επίλυση διαφορών αναφυόμενων στο στάδιο της είσπραξης των βαρών αυτών (πρβλ. ΣτΕ 2864/1996, 3354/1991).

Επειδή, με την παρούσα ενδικοφανή προσφυγή, η προσφεύγουσα επί της ουσίας στρέφεται κατά της ταμειακής βεβαίωσης των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής.

Επειδή, σύμφωνα με τα ανωτέρω, η προσβαλλόμενη απάντηση δεν εμπίπτει στο στάδιο προσδιορισμού του φόρου.

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 45 του Ν 4174/2013, ορίζεται ότι: «1. Η είσπραξη των φόρων και των λοιπών εσόδων του Δημοσίου που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα πραγματοποιείται δυνάμει εκτελεστού τίτλου. 2. Εκτελεστοί τίτλοι από το νόμο είναι: α) στην περίπτωση άμεσου προσδιορισμού φόρου, ο προσδιορισμός του φόρου, όπως προκύπτει ταυτόχρονα με την υποβολή της δήλωσης, β) στην περίπτωση διοικητικού προσδιορισμού φόρου, η πράξη προσδιορισμού του φόρου γ) στην περίπτωση εκτιμώμενου προσδιορισμού φόρου, η πράξη εκτιμώμενου προσδιορισμού του φόρου, δ) στην περίπτωση διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, η πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, ε) στην περίπτωση προληπτικού προσδιορισμού φόρου, η πράξη προληπτικού προσδιορισμού του φόρου, στ) σε περίπτωση έκδοσης οριστικής δικαστικής απόφασης, η απόφαση αυτή, ζ) σε περίπτωση επιβολής προστίμων οι αντίστοιχες πράξεις, η) σε περίπτωση ενδικοφανούς προσφυγής, η απόφαση της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης. Συνεπώς, σύμφωνα με τα ανωτέρω, η υπό κρίση προσβαλλόμενη απάντηση δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 2 του ν. 4174/2013 (Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας) 'Πεδίο εφαρμογής': «Οι διατάξεις του Κώδικα ισχύουν για τα εξής δημόσια έσοδα: στ. Χρηματικές κυρώσεις και τόκους, οι οποίοι προβλέπονται από τον Κώδικα.». Συνεπώς, στο πεδίο εφαρμογής του ν. 4174/2013, στην περίπτωση των χρηματικών κυρώσεων και τόκων, εμπίπτουν μόνο οι χρηματικές κυρώσεις και οι τόκοι, οι οποίοι προβλέπονται από τον εν λόγω νόμο.

Επειδή, σύμφωνα με τα ανωτέρω, απαραδέκτως υποβάλλεται στην Υπηρεσία μας η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή, κατά της τη με αριθμό/19.1.17 απάντησης του Προϊσταμένου του ΚΕΜΕΕΠ.

Επειδή, επιπροσθέτως, και όλως επικουρικώς, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 74§6 του ν.2238/1994, όπως ίσχυε κατά υπό κρίση χρονικό διάστημα (χρήση 2004), «Αν δεν έχει επιτευχθεί Διοικητική επίλυση της διαφοράς και ασκήθηκε από το φορολογούμενο εμπρόθεσμη προσφυγή, βεβαιώνεται αμέσως από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του αμφισβητούμενου κύριου φόρου, πρόσθετου φόρου και λοιπών συμβεβαιουμένων με αυτόν φόρων και τελών. Το ποσό αυτό βεβαιώνεται μετά την πάροδο της προθεσμίας για Διοικητική επίλυση της διαφοράς και πριν από τη διαβίβαση της προσφυγής στο διοικητικό δικαστήριο και καταβάλλεται εφάπαξ μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου από τη βεβαίωση μήνα.». Συνεπώς, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις κατά την υπό κρίση χρονική περίοδο, το ως άνω προβλεπόμενο ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) βεβαιώνεται από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας με την άσκηση δικαστικής προσφυγής και σε κάθε περίπτωση πριν από τη διαβίβαση της προσφυγής στο διοικητικό δικαστήριο. Ως εκ τούτου, ο προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι μη νόμιμα βεβαιώθηκε το 25% των επιβληθέντων προστίμων με το αρ. ΑΤΒ/28.4.2004, λαμβάνοντας υπόψη τις με αρ./2010,/2010 και/2010 αποφάσεις του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (με τις οποίες κρίθηκε ότι δεν υπήρχαν ενδείξεις εξέτασης των σχετικών αιτημάτων διοικητικής επίλυσης των διαφορών), και συνεπώς εσφαλμένως επιβλήθηκαν οι σχετικές προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής, απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή, με τις με αρ./2010,/2010 και/2010 αποφάσεις του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών αποφασίστηκε η αναπομπή των σχετικών υποθέσεων στον Προϊστάμενο της κατά το υπό κρίση χρονικό διάστημα αρμόδιας Δ.Ο.Υ., και δεν υπάρχει απόφαση για τη διαγραφή του ποσοστού της προβεβαίωσης και των σχετικών προσαυξήσεων.

Επειδή, με την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών προβλέπεται ότι στο σώμα των πράξεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013) και προσβάλλονται με ενδικοφανή προσφυγή πρέπει αναγράφεται ότι «σε περίπτωση αμφισβήτησής της, ο υπόχρεος πρέπει να υποβάλει, δια της αρμόδιας φορολογικής αρχής που την εξέδωσε, ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών εντός προθεσμίας 30 ημερών από την κοινοποίησή της», ενώ η εν λόγω δυνατότητα δεν αναγράφεται στην υπό κρίση απάντηση του Προϊσταμένου του ΚΕΜΕΕΠ.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης **20.2.17** και αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής της, ΑΦΜ

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών
Ο Προϊστάμενος της Υποδιεύθυνσης
Επανεξέτασης**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.